

LIPI HERNÁNDEZ

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

**CADA PRESENT
QUE HABITES**

**TEMPORADA
2020/21**

Peça de composició instantània dirigida per Lipi Hernández, a partir de la seva metodologia de recerca Data; la ballarina i coreògrafa ha desenvolupat aquest mètode amb els ballarins i les ballarines que han col·laborat amb ella en els processos pedagògics i coreogràfics dels darrers 10 anys. Interessada en la relació entre individu i col·lectivitat, el principal eix conceptual de la seva reflexió sobre l'acte de ballar és el desbordament de la forma a través d'una pràctica física i somàtica fonamentada en la meditació, el mantra o fórmula sagrada, la càbala i la dansa postmoderna.

Cada present que habites és una pràctica del fet d'estar present, fora de tota llei racional i amb alerta màxima en la percepció, amb el temps entès com a corrua d'instantis i accions sense desitjos, sense futur. La pràctica d'aquell treball, basat en la metodologia Data, mira de portar els cossos de l'uníson a la diferència.

Lipi Hernández es defineix a si mateixa: «Soc ballarina docent i observadora del cos. Quan penso en la dansa, imagino cossos que depassen els límits de la seva figura, que es llancen a l'espai, que es mediten en moviment, es desborden, s'excedeixen».

Direcció Lipi Hernández / **Intèrprets** Álvaro Esteban, Janet Novas, Jesús Rubio, Juan Carlos Lérída, Lorena Nogal, Roser López Espinosa / **Disseny il·luminació** Raquel Klein / **So** Carlos Gómez, Adrià Juan, Abert Tarrats / **Assessorament vestuari i espai** Marcos Morau / **Fotografia** Mila Ercoli / **Alumna en pràctiques de coreografia del CSD - Institut del Teatre** Laia Camps / **Producció** Inés Lambisto

13 I 14 DE FEBRER
18:30 H
SALA PB
DURADA 50 MIN

PROPERES ESPECTACLES

27 i 28 de febrer
**MACARENA
RECUERDA
SHEPHERD**
¡Ay! ¡Ya!

Del 4 al 7 de març
**ANDRÉS
CORCHERO**
Teresa

6 i 7 de març
CONDEGALÍ
dit dit

13 i 14 de març
**INSTITUT VALENCIÀ
DE CULTURA**
presenta **SOL PICÓ**
Animal de séquia

“No hi ha res més temible que la borratxera del sobri. Però res és més sublim que la sobrietat del borratxo.”

Georg Simmel

Lipi Hernández va inventar (i reinventa cada dia) //DATA com a possibilitat de posar contra les cordes la manera en què cada subjecte pensa no ja en la dansa sinó en si mateix com a subjecte que dansa. //DATA no és cap recepta d'ús de la dansa com a manufactura (o com a desconstructió) de subjectivitats. La seva profecia no és l'expiació del jo, sinó la seva deliquescència. Se li podria aplicar la frase d'inici d'Artifact, de William Forsythe: «*Benvingut al que creus que veus*».

Naixem en el moment en què el nostre organisme assumeix amb abissal entusiasme el trauma de l'expulsió; i tornem a néixer quan, al cap de pocs mesos de la nostra existència, la nostra psique embrionària assumeix amb entusiasme abissal el trauma seductor o l'irresistible caprici de viure. Passem la resta de la vida biològica renaixent de l'abisme que és el fet de saber-nos moribunds.

//DATA, tal com indica el seu nom, marca una altra data divisòria: consagra el moment en què el subjecte, embargat ja per mil inicis d'història, assumeix amb felicitat temerària el trauma que representa ballar com vol i no com *ho ha de fer*. Atès que el desig és per definició un estat d'alienació, //DATA sempre farà justícia a la idea que «*je est un autre*» (jo és un altre), i que la passió de ser un altre és el nom secret de la cosa anomenada dansa.

Comparteix amb la improvisació gaga un «paradigma del gaudi» que ha vertebrat les fantasies metodològiques de la darrera dècada (potser perquè el món no ha estat mai tan festiu i desesperat alhora): cura a base de sismes aquella pèrdua del plaer de ballar (i aquella pèrdua del plaer de veure ballar) que afecta tot el sector. L'única raó per la qual una sessió de //DATA no preveu pauses és que les festes, per norma, no saben què és la treva. Però si el gaga et diu com cal celebrar l'acte de ballar, //DATA et dirà com *fer-lo néixer* i com *descobrir-lo*: és un aquellarre, un final de festa, una disbauxa *daimònica*, una orgia de dissipació, un *punt de no retorn*; no sona a festival conciliador, i no canta el joiós equilibri de l'univers, sinó el desequilibri com a llei universal: el «*cant de la Terra borratxa i desesperada*», que diria Mahler. La seva bandada recorda els jugadors de cartes d'un famós conte rus, que es passen tota una nit de pluja apostant els capitals que no tenen i que, en sortir al matí, constaten que ha passat un segle des de l'inici de la partida i que el dimoni se'ls ha quedat les ànimes.

Per això mateix, //DATA fa un ús molt heterodox de les somàtiques: no té a veure amb «trobar-se un mateix», té a veure amb «perdre's un mateix». És més *hauntologia* que ontologia; mes *possessió* que *propietat*. JO, a //DATA, és el patrimoni que et jugues, el dret del qual abuses. Transforma en santuari *cada present que habites*.

Consisteix, fonamentalment, a dur el cos a l'indar de cansament que no pressuposava, conscient que només cordes molt tensades produeixen notes molt agudes. I que cap desafinació és més eloqüent que la de la corda estressada per un violinista enfurit. //DATA no encarrila la capacitat de ballar: la descarrila. Recorda una mica la cabellera de Lipi, que probablement és la forma fractal dels seus pensaments: indomable garbuix de tots els grisos, amb puntes blaves com esculls submergits.

En qui el travessa, //DATA determina un canvi de patrons que no té marxa enrere. És un tatuatge cinètic, una cicatriu dinàmica. D'aquí el seu parentesc amb determinats rituals de passatge.

Determinats gastrònoms hindús, en les hores que precedeixen un àpat copios, es dediquen a engolir un rere l'altre uns daus de mantega especiada que preparen la cavitat oral i l'esòfag per rebre menjars que, sense aquesta lubricació de la mucosa orofaríngia resultarien intolerablement picants. Perquè, a la cuina hindú, el que és picant es considera un l'indar ulterior i superlatiu del sabor: la tònica gustativa a partir de la qual es desplega un nou espectre mai tastat d'aromes, concocions i textures. A la primera baula de la seva seqüència piramidal, //DATA prepara anàlogament el cos per rebre energies verticals o vèrtexs de tensió en què el l'indar del gust no apareix mentre no s'evaporin les bases (conceptuals, emocionals, tècniques, somàtiques) del moviment de cadascú.

És la «dansa de la crueltat» en el mateix sentit que Artaud apuntava quan vaticinava un «teatre de la crueltat». I és «dansai-pesta» en el mateix sentit que Artaud profetitzava quan parlava de pesta i teatre. Els seus diagrames de forma es transmeten per contaminació, per mutació i per exageració. A la seva bandada no hi ha res d'harmònic en el sentit atribuït a aquest adjectiu durant dècades de *flocking* bondados. En tot cas, pot fer pensar en un grup de borratxos tan confosos per les seves borratxeres que el cos de cadascú veu desenfocadament el que fa i fa desenfocadament el que veu en tots els altres. Desitjar el proïsme com a tu mateix és l'Eros de //DATA.

Roberto Fratini

CONVERSA
DESPRÉS
DE LA FUNCIO

DISSABTE 13 DE FEBRER.
COORDINADA PER AGOST PRODUCCIONS.

Més informació a mercatflors.cat

CONSORCI FORMAT PER

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

AMB EL SUPORT DE

MITJANS COL-LABORADORS

CATALUNYA
RÀDIO

el Periódico

betevé

TimeOut
BARCELONA

ara.cat

COL-LABOREN

Sabadell
Fundació

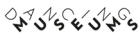
ESTRELLA
D'OR

VERI
AVUI PERA OIG TIBIDOR

EN XARXA AMB ELS PROJECTES EUROPEUS

DANCE ON
PASS ON
DREAM ON

AMB ELS CIRCUITS DE CREACIÓ